

dogajanj. S tega področja je predstavil Partizanska letališča in spuščališča v Beli krajini (1979), stoletni razvoj gasilskega društva Črnomelj (1981), napisal pa je tudi Vodnik po belokranjski partizanski poti (1984). Po upokojitvi, ko se je rešil skoraj vseh službenih dolžnosti in obveznosti, je dobila njegova publicistična dejavnost nov zagon. Razbremenjen sestankovanj in pisanja najrazličnejših poročil, programov in načrtov ter prošenj, lahko sedaj večino svojega časa namenja zbiranju in urejanju gradiva za objave strokovnih in kroniško preglednih del. Sodeloval je pri predstavitvi metliškega rojaka, književnika, prosvetnega delavca in urednika Engelberta Gangla (1873–1950). Napisal je knjižico »50 let Lovske družine Metlika« (1996). Njegovo najpomembnejše in najboljše delo iz zadnjega obdobja je Kronika mesta Metlike, ki je izšla v dveh knjigah (I. del: Od 12. stoletja do 1941, 1999, 302 strani; II. del od leta 1941 do 1991, 2003, 608 strani).

Vse njegovo strokovno in organizacijsko delo je bilo opazno v javnosti. Za življenjsko delo je dobil najvišje priznanje Občine Metlike (2001), ZGDS pa mu je v zahvalo za opravljeno delo podelila stanovsko priznanje – zlato plaketo (2002).

Jubilantu in našemu stanovskemu kolegu želimo obilo trdnega zdravja in zadovoljstva pri odkrivanju geografskih posebnosti in sodobnih problemov Bele krajine. Želimo in upamo, da se bo opogumil in na osnovi že zbranega gradiva predstavil monografski geografski pregled mesta Metlike, ki se je znašla na zunanji meji Evropske zveze. Prav tako še vedno pričakujemo njegov prikaz stanja in socialnega položaja Drašičev. Slikovit in nadvse poučen bi bil oris njihovega historičnogeografskega razvoja v zadnjih sedemdesetih letih, za kar ima jubilar pri roki že zbrano in podrobno dokumentirano gradivo za dve obdobji (pred 2. svetovno vojno in za petdeseta leta 20. stoletja), za najnovejši čas pa mu ga tudi ne bo težko zbrati in ovrednotiti.

Milan Natek

Mag. Branko Mlinar – osemdesetletnik

Ljubljana, 22. 9. 2003

Ob življenjskem jubileju mag. Branka Mlinarja, ki je ves čas svoje aktivne delovne dobe služboval v najrazličnejših državnih uradih in ustanovah, se ga spominjamo tudi slovenski geografi. S svojim raznovrstnim delom predvsem na področju dokumentacije in statistike je vsaj posredno prispeval, da se je mogla tudi naša stroka na področju socialne in gospodarske geografije nasloniti na verodostojno statistično dokumentacijo. S širokopoteznimi in poglobljenimi geografskimi analizami statističnega gradiva so bili ugotovljeni številni novi prostorski pojavi in procesi, ki so sooblikovali in spreminjali podobo in pomen geografskih sestavin v naših pokrajinah. Številni izsledki geografskih raziskovanj, ki so temeljili na kvantitativnih metodah in kritični uporabi statističnega gradiva, so prispevali, da je postala geografija ena izmed najpomembnejših aplikativnih ved pri raziskovanju prostorske stvarnosti.

Branko Mlinar se je rodil 22. septembra 1923 v Žireh. Značilno je, da se je vseskozi izobraževal ob redni zaposlitvi. Leta 1957 je diplomiral iz študijske skupine zemljepis-zgodovina na Višji pedagoški šoli v Ljubljani. Leta 1966 je diplomiral na Filozofski fakulteti ljubljanske univerze iz obeh že prej navedenih predmetov. Na podlagi izpolnjenih študijskih obveznosti in z zagovorom naloge »Javni medkrajevni linijski avtobusni promet v SR Sloveniji 1974–1975« je postal magister geografije leta 1978. Njegovo magistrsko delo je z nekaterimi popravki in dopolnitvami izšlo kot samostojna publikacija Zavoda Socialistične republike Slovenije za statistiko leta 1980.

Branko Mlinar se je takoj po 2. svetovni vojni redno zaposlil. Leta 1947 je postal pri Republiški zvezi kmetijskih zadrug referent za statistiko, od leta 1949 pa je v okviru takratnega slovenskega ministrstva za kmetijstvo vodil odsek za kmetijsko statistiko. Leta 1952 se je zaposlil na Zavodu za statistiko in evidenco, kjer je delal vse do upokojitve leta 1982. Sprva je bil referent na različnih področjih statističnih raziskav (kadrovska evidenca, pravosodje, delovna sila, promet in zveze, samouprava). Leta 1969 je postal svetovalec za vsebinsko redakcijo statističnih publikacij, pet let kasneje pa je bil imenovan za svetovalec direktorja. Leta 1976 pa je postal kot vodja sektorja za statistične analize in publicistiko pomočnik

direktorja. Po upokojitve, in sicer med letoma 1984 in 2002, je bil zunanji strokovni sodelavec pri Enciklopediji Slovenije, kjer je sodeloval kot predlagatelj, realizator in recenzent gradiva za grafično prikazovanje statističnih podatkov. Za prikaz občin v Enciklopediji Slovenije je izdelal jedrnat, a nad vse poveden statistični prikaz z dvajsetimi nadvse karakterističnimi kazalci.

Mag. Branko Mlinar je bil med pomembnimi oblikovalci in usmerjevalci statističnih raziskav na Slovenskem. Od začetka izhajanja mesečne revije Prikazi in študije (od 1955) so se uspešno uveljavili trije njegovi metodološki koncepti: a) raziskovanje mesečnega nihanja pojavov v posameznem letu in primerjava teh nihanj z desetletnimi časovnimi vrstami; b) metoda dekompozicije časovnih vrst po ameriškem programu »x-11«, ki je bila vključena v uradni del revije Mesečni statistični pregled; c) metoda tokov linijskega prevoza potnikov kot podlaga za analizo regij in regionalnih nivojev. Kot avtor in urednik je sodeloval pri izdaji številnih jubilejnih in reprezentativnih publikacij, ki jih je pripravil in izdal slovenski statistični zavod (na primer Slovenija v Jugoslaviji, 1968; Slovenija 1945–1975, Ljubljana 1975). Poleg tega je objavil dve razpravi v Geografskem obzorniku (1970) in eno v Geografskem vestniku (1981). Njegova bibliografija obsega blizu 100 enot; prispevki so objavljeni v 16 različnih slovenskih in jugoslovanskih strokovnih, predvsem statističnih publikacijah.

Mag. Branko Mlinar je mnogo prispeval k uveljavitvi geografije ter k zaposlitvi geografov na statističnem področju, obenem pa pripomogel k večji dostopnosti zbranega statističnega gradiva za potrebe najrazličnejših geografskih preučevanj. Ob letošnjem življenskem prazniku mu želimo še mnogo zdravih in uspešnih let z željo, da bi mogel še dolgo spremljati razvoj slovenske statistične stroke in njeno čedalje vidnejše uveljavljanje tudi v naši geografiji. Obenem pa smo trdno prepričani, da še ne bo opustil misli na svojo rojstno žirovsko deželo in da nas bo tudi s tega območja razveselil z novimi geografskimi spoznanji.

Milan Natek

17. zasedanje območne skupine strokovnjakov Združenih narodov za zemljepisna imena za vzhodno, srednjo in jugovzhodno Evropo ter Srečanje delovne skupine strokovnjakov Združenih narodov za zemljepisna imena za eksonime Praga, Češka, 24.–26. 9. 2003

Kar nekakšna tradicija je, da so srečanja strokovnjakov UNGEGN (*United Nations Group of Experts on Geographical Names*) organizirana tako, da se obdelujeta dve tematiki hkrati, zato se jih, kljub njihovem deloma regionalnemu značaju, udeležujejo strokovnjaki z vseh vetrov. Da je praško srečanje, ki sta ga gostila Češki urad za geodezijo in kataster (*Český úřad zeměměřický a katastrální*) in tamkajšnji Geodetski urad (*Zeměměřický úřad*), presevalo regionalni okvir, dokazuje udeležba predsednice UNGEGN Helen Kerfoot iz Kanade in podpredsednika UNGEGN Jörna Sieversa iz Nemčije. V tej eminentni družbi je odigrala pomembno vlogo tudi Slovenija, ki je bila aktivna udeleženka obeh posvetovanj, pri čemer je Milan Orožen Adamič kot sklicatelj in predsedujoči delovne skupine za eksonime (*Working Group on Exonyms*) suvereno opravil svoje, kot je pokazal potek, ne povsem lahko delo.

Petčlanska grška delegacija je namreč vedno znova izpostavljala problem poimenovanja Makedonije. Pri tem je šla celo tako daleč, da je poljski delegaciji, ki je predstavila pisne rezultate standardizacije imen držav, zagrozila s poslabšanjem diplomatskih odnosov med državama, če ne bo spremenila za Grčijo spornega imena Makedonija v Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija (angleška kratica FYROM). Protestirala je tudi ob zanjo spornih predstavitvah v medmrežju. Opazovalca se nehote polasti vtis, da je temeljni namen sicer pasivne grške delegacije varovati državne interese, njen strokovni prispevek pa je povsem drugotnega pomena.

Tovrstnemu početju druge udeleženke niso naklonjene, kar se je pokazalo zlasti v zelo medlem odzivu na grško zamisel o organizaciji naslednjega, 18. območnega zasedanja prihodnje, olimpijsko leto v Atenah. Odgovor se je glasil, da je navada, da se zasedanja prirejajo v predsedujočih državah, torej bi moralo biti tudi naslednje zasedanje na Češkem.